

Audàcia del Papa en ecologia

Dij, 18/06/2015 per Lluís Serra

[Gerasa](#)

El papa Francesc, amb motiu del Sínode de Bisbes sobre «Els desafiaments pastorals sobre la família en el context de l'evangelització», va afirmar: «Que ningú no digui: "Això no es pot dir; pensaran de mi així o aixà..." S'ha de dir tot el que es pensa amb parresia.» Parresia és un terme grec que significa coratge, valentia, audàcia. En el número 259 de l'exhortació apostòlica *Evangelii gaudium*, va escriure: «L'Esperit Sant infon la força per anunciar la novetat de l'Evangeli amb audàcia (parresia), en veu alta i en tot temps i lloc, fins i tot a contracorrent.» El Papa mostra en la seva vida el que demana als altres. L'encíclica [Laudato Si](#), en el moment d'escriure aquest article, recorre els darrers trams davant de la seva publicació. Aquesta expressió de sant Francesc d'Assís que obre el Càntic de les criatures posa títol a l'encíclica, que aborda l'ecologia des de la reflexió, el compromís evangèlic i l'ètica solidària.

Tema actual, controvertit, espinós, que aglutina interessos de tota mena. L'enriquiment ràpid i insolidari de grans nuclis de la generació actual pot posar en risc el futur i construir un món inviable per a les properes generacions. Hi ha en joc el canvi climàtic, el medi ambient i la vida humana. El prior de Poblet, el P. Lluç Torcal, ha impulsat, d'acord amb la comunitat cistercenca, mesures importants per convertir el monestir en un centre sostenible. S'ha produït un estalvi d'aigua autèntic. Deia el prior que els monjos d'avui han de fer servir els recursos de manera que en el futur puguin viure sense problemes en aquest mateix lloc noves generacions de monjos. La seva professió d'estabilitat els lliga a un territori concret. La seva actitud s'evidencia com a responsable i solidària. Aquest mateix plantejament es pot estendre a tot el planeta blau.

Les reaccions a l'encíclica no es faran esperar. D'acord amb el que s'ha viscut fins ara, és presumible avançar algunes respostes. Grans emporis econòmics se sentiran molestos per apreciacions que puguin sorgir del text de l'encíclica, perquè la defensa de l'ecologia supeditarà el lucre econòmic sense fre al bé de les persones i dels pobles. Consideracions morals gens agradables. La batalla no anirà per aquest camí, sinó que s'atacaran «científicament» els seus arguments per desprestigiar-lo. El Papa no elabora un llibre de ciència, sense deixar de tenir-la en compte. Busca protegir la vida de les persones i impulsar el respecte a la naturalesa. D'altra banda, grups ecologistes pensen que aquest tema és de la seva exclusiva incumbència i poden considerar el Papa com un intrús. Donaran suport a alguns punts que els interessin. Posaran sordina a altres casos que no vagin en aquesta línia amb la seva visió del problema, més procliu a l'enfrontament que al diàleg. Sigui com sigui, el Papa ha estat valent en reflexionar sobre una situació tan urgent com important, encara que a la vegada sigui vidriosa i complexa.

Tots recordem aquella frase famosa: «Déu perdona sempre. L'home, de vegades. La naturalesa no perdona mai.»